

[Boligministeren]

Jeg vil så gå over til at sige lidt om, hvad regeringen har gjort på bygge- og anlægsområdet.

Beskæftigelsessituationen giver på mange måder anledning til bekymring. Jeg skal gerne erkende, at byggesektoren har været ramt af stor arbejdsløshed i de senere år. Det samlede antal beskæftigede ved bygge- og anlægsvirksomhed, det vil sige arbejdere, medarbejdende mestre, funktionærer og administrativt personale, androg således i midten af 1979 ca. 190.000 personer mod knap 145.000 midt i 1982. Kigger man på antallet af direkte beskæftigede, det vil sige uden funktionærer osv., konstaterer man, at der i 1982 var ca. 120.000 beskæftigede imod 162.000 i 1979. Ved byggevirkomhed alene kan den direkte beskæftigelse på årsbasis anslås til ca. 81.000 arbejdere og medarbejdende mestre i 1982. Heraf var der ved nybyggeri beskæftiget knap 30.000 og ved reparation og vedligeholdelse knap 51.000. Det vil altså sige, at den direkte beskæftigelse ved byggevirkomhed i 1982 var ca. 30 pct. lavere end i 1979.

Jeg vil også gerne pege på, at der i månederne siden denne regerings tiltrædelse ikke er sket en forværring af beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren. Det vil altså sige, at med hensyn til den katastrofale udvikling, man taler om, og som forespørgslen er bygget op på, burde forespørgslen måske være rettet til den tidligere regering.

Beskæftigelsesfaldet i øvrigt er sket inden for nybyggeriet, det er klart, i mindre omfang på anlægsområdet. Derimod har beskæftigelsen nogenlunde kunnet fastholdes ved reparation, vedligeholdelse og ombygning. Baggrunden for denne udvikling er bl.a., at efterspørgslen efter boliger, andre bygninger og anlæg har været vigende på grund af den stagnerende realindkomstudvikling og den alt for høje rente. Men også opbremsningen i væksten i de offentlige udgifter og vigende erhvervsinvesteringer har selvfølgelig spillet en rolle.

Det er regeringens opfattelse, at det med de foranstaltninger, jeg nu skal komme ind på, er lykkedes at stabilisere beskæftigelsen, det vil sige at stoppe det fald, som er sket indtil september 1982.

Vi har i regeringen kunnet notere, at renten foreløbig er faldet, således at den effektive obligationsrente nu er nede på godt 17 pct. mod 21–22 pct. i midten af 1982, og jeg

er overbevist om, at den inflationsbæmpelse, der er indbygget i regeringens økonomiske politik, ganske væsentligt har bidraget til denne rentesænkning.

Der er måske her specielt grund til at gøre opmærksom på, at byggebranchen er en af de sektorer, der i særlig grad må formodes at have fordel af rentefaldet. Det skyldes rentefølsomheden hos de private investeringer på bygge- og anlægsområdet, ikke blot ved nybyggeri, men også ved større reparationsarbejder, ligesom mindre ydelser letter ejerskifte. Det forhold, at regeringen klart og utvetydigt allerede i åbningstalen sagde, at der ikke skal røres ved rentefradragsretten, forøger også efter min opfattelse de positive virkninger af det faldende renteniveau.

Jeg vil gerne nævne, at regeringen jo her for nylig har ophævet de sidste administrative begrænsninger i adgangen til at opnå realkreditlån. Endvidere er lånegrænsen for ejerskiftelån til byerhvervenes ejendomme foreslået forhøjet til 60 pct. af værdien for at lette omsætningen af den slags ejendomme, ligesom der også er foreslået lempelser i reglerne om maskinbelåning med realkredit. Det er et forslag, der var bred enighed om både ved første og ved anden behandling, og jeg forventer, at dette forslag bliver vedtaget på fredag. Kursstigningen igennem de seneste måneder på indeksobligationer vil antagelig skabe øget interesse for anvendelse af indeklån til finansiering ikke alene af privat byggeri, men også af erhvervsbyggeri.

Et andet væsentligt element i regeringens bygge- og boligpolitik er, at den samlede årlige kvota på 15.800 boliger for det støttede byggeri såvel som for de midler, der er afsat til sanering og byfornyelse, er opretholdt på det samme høje niveau i 1983 og vil blive søgt opretholdt også for 1984.

Der er til disse formål afsat flere ressourcer end nogen sinde før, og det er også sådan, at det støttede byggeri i øjeblikket tegner sig for næsten tre fjerdedele af det samlede nybyggeri i boligsektoren. Det vil altså sige, at på den måde er det ikke blot det bærende element for beskæftigelsen, men også for fastholdelse af dansk byggeris høje teknologiske og kvalitetsmæssige stade.

Inden for denne store samlede kvota har regeringen sammen med et folketingsflertal fundet det rigtigt at forskyde vægten fra almenyttigt byggeri over til private andelsbo-